

نویسنده: جوزی نینو «Jose Nino».
منبع و تاریخ نشر: انتی وار «2026-08-17».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

«نارکو تروریسم» دقیقاً چیست؟

What Exactly Is 'Narcoterrorism'?

کالی، نه بوگوتا، میزبان مراسم تحلیف ریاست جمهوری کلمبیا در ۷ آگوست ۲۰۲۶ بود. **آبلاردو د لا اسپریلا** اولین سخنرانی خود را به عنوان رئیس جمهور کلمبیا را از یک پادگان نظامی ایراد کرد و شرایط چهار سال آینده خود را تعیین کرد. او گفت: «من بار دیگر بر قصد خود برای شکست دادن بدون آتش بس مواد مخدر - سازمان‌های جنایتکاری که آزادی کلمبیا را تهدید می‌کنند - تأکید می‌کنم.» سپس نیروهای مسلح را به دنبال ساختارهای جنایتکار فرستاد و مذاکرات سلف خود را به پایان رساند و به کشور گفت که «گزینه گفتگو کاملاً به پایان رسیده است.»

این واژگان در اینجا جدید نبود. دانیل نوبوآ از اکوادور در ۹ ژانویه ۲۰۲۴ درگیری مسلحانه داخلی را اعلام کرد، بیست و دو با ند را سازمان های تروریستی نامید و این طبقه بندی را حفظ کرد، حتی با اینکه دادگاه قانون اساسی بارها حکم داد که اکوادور هیچ یک از معیارهای قانونی برای یک درگیری مسلحانه واقعی را برآورده نمی کند. پاتریشیا بولریچ از آرژانتین اندکی پس از اقدام واشنگتن، ترن دآراگوا را به فهرست تروریست های ملی اضافه کرد و اعلام کرد که «تروریسم مواد مخدر جایی در آرژانتین ندارد». سانتیاگو پنیا از پاراگوئه در آگوست ۲۰۲۵ با حضور یک هیئت آمریکایی، فرمانی را امضا کرد که همین برجسب را بر روی کارتل دولوس سولز الصاق می کرد. در ۱۴ ژوئیه ۲۰۲۶، نمایندگان شیلی با ۱۱۵ رأی موافق در مقابل صفر رأی مخالف - با بیست رأی ممتنع از نمایندگان حزب کمونیست و فرنته آمپلیو - از رئیس جمهور خوزه آنتونیو کاست خواستند که ترن دآراگوا را به عنوان یک سازمان تروریستی فراملی به رسمیت بشناسد. با وجود تمام دامنه نفوذ فعلی اش، این اصطلاح چهار دهه پیش توسط یک مرد آغاز شد.

اعتبار این سکه متعلق به فرناندو بلاوند تری از پرو است. فارن پالیسی اولین استفاده از این اصطلاح را به سال ۱۹۸۲، پس از حمله گروه Shining Path به یک زندان و یک ایستگاه پلیس، برمی گرداند، زمانی که او آنچه را که می دید «تروریسم مواد مخدر - اتحاد رذیلت مواد مخدر با خشونت تروریسم» نامید. دایره المعارف تروریسم SAGE سال تولد را در عوض ۱۹۸۳ قرار می دهد. این تاریخ همچنان نامشخص است زیرا ایده پشت آن هرگز تثبیت نشد. کارشناسان همچنان برسر اینکه آیا این اصطلاح «طیف وسیعی از فعالیت ها را برای قطعی بودن مشخص می کند» اختلاف نظر دارند.

کشش پذیری، ویژگی این اصطلاح بود. آسا هاجینسون، مدیر DEA، در شهادت خود در کمیته قضایی سنا در مارس ۲۰۰۲ توضیح داد که آژانس او «تروریسم مواد مخدر را به عنوان زیرمجموعه ای از تروریسم تعریف می کند که در آن گروه های تروریستی یا افراد مرتبط، به طور مستقیم یا غیرمستقیم در کشت، تولید، حمل و نقل یا توزیع مواد کنترل شده و پول های حاصل از این فعالیت ها شرکت می کنند». کنگره در مارس ۲۰۰۶، نوعی از این قانون را در ۲۱ U.S.C. § ۹۶۰ تدوین کرد که شامل احکامی حداقل دو برابر حداقل قانونی، تا حبس ابد، می شد. محققانی مانند جان ای. توماس پیش بینی کرده اند که این قانون «حکم موجود برای افرادی را که ارتباط مواد مخدر و تروریسم آنها ضعیف یا وجود ندارد، افزایش خواهد داد».

کاخ سفید رونالد ریگان این عبارت را به سیاست تبدیل کرد. «جنگ روی صخره ها» شرح می دهد که چگونه این اصطلاح «در ابتدا به عنوان سلاحی لفاظی برای حمله به کوبا و نیکاراگوئه» عمل می کرد، پیش از آنکه «به عنوان راهی برای به تصویر کشیدن شورش های کمونیستی در آمریکای لاتین به عنوان تهدیدی برای امنیت ملی ایالات متحده» تکامل یابد. هنگامی که چریک های M-19 در نوامبر ۱۹۸۵ به کاخ دادگستری کلمبیا حمله کردند - درخواست های استرداد ایالات متحده را نابود کردند و طبق گزارش ها با پول

کارتل مدلین اقدام کردند - این چارچوب به سیاست تبدیل شد. کمتر از شش ماه بعد، در آوریل ۱۹۸۶، ریگان دستورالعمل ۲۲۱ تصمیم امنیت ملی را صادر کرد و مواد مخدر را به عنوان یک تهدید امنیت ملی اعلام کرد و مبارزه با مواد مخدر را به مبارزه با شورش «برای اولین بار در سیاست رسمی ایالات متحده» پیوند داد، همانطور که «جنگ روی صخره‌ها» به تفصیل شرح می‌دهد.

سپتامبر ۲۰۰۱ این ادغام را تکمیل کرد. در امضای لایحه‌ای در ۱۴ دسامبر ۲۰۰۱، رئیس جمهور جورج دبلیو بوش معامله‌ای را پیشنهاد داد و به کشور گفت که «اگر مواد مخدر را ترک کنید، به مبارزه با تروریسم می‌پیوندد.» او استدلال کرد که این موضوع در خارج از کشور اهمیت دارد زیرا «برای آمریکایی‌ها مهم است که بدانند قاچاق مواد مخدر، دنیای ترور را تأمین مالی می‌کند و تروریست‌ها را تقویت می‌کند.» دو تبلیغ سوپر بول که این پیام را منتقل می‌کردند، چند هفته بعد پخش شدند و واشنگتن پست آنها را تقریباً ۳/۵ میلیون دلار قیمت‌گذاری کرد.

آنچه که به عنوان دستورالعمل‌ها و تبلیغات آغاز شده بود، خیلی زود به حضور نظامی تبدیل شد.

بولیوی اول آمد. عملیات کوره انفجاری، ۱۶۰ سرباز آمریکایی و شش بلک هاک را در ژوئیه ۱۹۸۶ برای حمله به آزمایشگاه‌های کوکائین وارد این کشور کرد. قاچاقچیان قبل از شروع عملیات، هشدار دریافت کرده و از مناطق هدف فرار کردند. تا اکتبر، حدود ۶۰۰۰ نفر از ساکنان سانتا آنا دیاکوما ۱۵۰ سرباز آمریکایی و افسر پلیس بولیوی را از شهر بیرون کردند. سه سال بعد، بیش از ۲۴۰۰۰ سرباز آمریکایی وارد پاناما شدند و رئیس جمهور جورج اچ. دبلیو. بوش، دستگیری مانوئل نوریگا به اتهام قاچاق را در میان چهار هدف جنگی اعلام شده خود قرار داد. اینکه نوریگا سالانه ۱۱۰ هزار دلار از سازمان سیا حقوق می‌گرفت - و در کنار کنترها کار می‌کرد و همزمان برای کارتل مدلین قاچاق می‌کرد - نشان می‌دهد که عنوان تروریسم مواد مخدر چقدر گزینشی به او داده می‌شود.

طرح کلمبیا در سال ۲۰۰۰ مطرح شد. در اوت ۲۰۰۲، دبلیو بوش قانونی را امضا کرد که به کلمبیا اجازه می‌داد کمک‌های ایالات متحده را که قبلاً برای عملیات مبارزه با مواد مخدر اختصاص داده شده بود، به مبارزه مستقیم با فارک، ارتش آزادی‌بخش ملی و ارتش متحد کلمبیا (AUC) هدایت کند و مبارزه با مواد مخدر و مبارزه با شورش را در سیاست رسمی ایالات متحده پیوند دهد.

افغانستان پاک‌ترین آزمایش را ارائه داد. از نوامبر ۲۰۱۷، حملات هوایی ایالات متحده آزمایشگاه‌های تریاک در هلمند را با خاک یکسان کرد و فرماندهان متعهد شدند که این بمب‌ها به منابع مالی طالبان ضربه خواهد زد. دیوید منسفیلد از واحد سیاست بین‌المللی مواد مخدر LSE، پیامدهای این حادثه را در محل بررسی کرد و به حکم مخالف رسید و

ادعاهای رسمی مبنی بر ضرر ۸۰ میلیون دلاری به قاچاقچیان مواد مخدر را «بسیار مورد مناقشه» و تأثیر واقعی آن بر تجارت مواد مخدر و تأمین مالی طالبان را ناچیز دانست.

این دودمان طولانی، تهاجمی‌ترین درخواست خود را در سال ۲۰۲۵ ارائه داد. از ۲۰ فوریه ۲۰۲۵، مارکورو، وزیر امور خارجه، ترن د آراگوا، ام‌اس-۱۳، کارتل سینالوا و پنج کارتل مکزیکی دیگر - کارتل د جاليسکو نوئا جنراسیون، کارتل یونیدوس، کارتل دل نورسته، کارتل دل گلفو و لا نوئا فامیلیا میچوآکانا - را به عنوان سازمان‌های تروریستی خارجی تعیین کرد و کارتل د لوس سولز را نیز در همان ماه نوامبر به این فهرست اضافه کرد. دادستان‌ها در مارس ۲۰۲۰، نیکولاس مادورو را به اتهام تروریسم مواد مخدر متهم کرده و او را به اداره «مشارکت تروریسم مواد مخدر با فارک در ۲۰ سال گذشته» متهم کرده بودند. این حملات از ۲ سپتامبر ۲۰۲۵ آغاز شد. آمار منتشر شده به کنگره نشان می‌دهد که عملیات Southern Spear تا اواخر ماه مه ۲۰۲۶، شصت و دو حمله انجام داده و شصت و سه کشتی را منهدم کرده و ۲۰۵ نفر را کشته است. این عملیات که رسماً در اواسط نوامبر اعلام شد، در درجه اول قایق‌های کوچک مظنون به حمل مواد مخدر در کارائیب و شرق اقیانوس آرام را هدف قرار می‌دهد. بیانیه ماموریت آن همچنان محرمانه است.

چالش (مسابقه) حقوقی به سرعت مطرح شد و تاکنون رد نشده است. مارک نویت از دانشگاه اموری هشدار داد که «پیش از این هرگز با قاچاق مواد مخدر به عنوان تروریسم برخورد نشده بود و این خطر وجود دارد که با این اقدام لفاظانه، دولت ترامپ در تلاش باشد تا یک «جنگ ابدی» جدید علیه مجموعه‌ای بی‌شکل از بازیگرانی که در واقع درگیر خصومت علیه ایالات متحده نیستند، آغاز کند.» برایان فینوکین از گروه بین‌المللی بحران برای یک بیانیه مطبوعاتی SOUTHCOM به یک حمله نیاز داشت: «این کلمات برای قتل زیاد است.»

بن سائول، گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد، پیش از کمیسیون حقوق بشر کشورهای آمریکایی، واشنگتن را به «پاسخ دادن با خشونت بی‌قانون که آشکارا حقوق بشر را نقض می‌کند، در جنگ ساختگی خود علیه به اصطلاح تروریسم مواد مخدر» متهم کرد و به هیئت یادآوری کرد که «قاچاق مواد مخدر یک جرم است، نه جنگ». او و موريس تیدبال-بینز پیش از این هشدار داده بودند که «قوانین بین‌المللی به دولت‌ها اجازه نمی‌دهد که به سادگی قاچاقچیان مواد مخدر را به قتل برسانند.» WOLA ریشه این قتل‌ها را در چیزی می‌داند که آن را «استفاده بی‌ملاحظه قوه مجریه از برچسب «تروریست»» می‌نامد.

کاست، نوبوا، پنی و د لا اسپریلا این واژگان را اختراع نکردند و آخرین کاربران آن نیز نخواهند بود. هر نامگذاری جدید تروریسم مواد مخدر، فاصله بین یک مظنون جنایی

و یک هدف قانونی را محدود می‌کند و ابتدا این فاصله را در داخل مرزهای خودشان محدود می‌کند.

----- **با احترام «2026-08-18»**

